

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 13. januarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrstna ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Avstrija.

Dr. Renner je tožil (jamral) dopisniku nekega francoskega lista, da mora Avstrija do 21. januarja živeti z dnevno količino 100 gr. kruha in 6 gr. masti, naslednjega dne pa nima ničesar več. Ako bi ne prispela nobena pomoč, bi morali vsi prebivalci Nemške Avstrije dne 26. januarja umreti. Da more Avstrija živeti, potrebuje do oktobra redno vsak dan 2000 ton živil in kredit 100 milijonov dolarjev za nakup teh živil. Oktobra 1920 bi zopet lahko skrbela sama zase. Renner je tudi pripomnil, da se Avstrija ne mara združiti z Nemčijo. Avstrija gleda le proti zapadu, odkoder utegne dobiti kruh in denar, najpotrebnejše za svoj obstanek. — Kancelar je odpotoval iz Pariza v Prago, da se posvetuje s češko vlado zaradi razmerja med Avstrijo in Čehoslovaško. Pri teh pogajanjih so navzoči tudi zastopniki Jugoslavije. Kakor se poroča, namerava dr. Renner obiskati tudi Beograd. Značilno je, da mora dr. Renner beračiti skoraj pri vseh osvobojenih narodih bivše avstro-ogrske monarhije, dasi so avstrijski Nemci še pred enim letom velikodušno zatrjevali, da bodo lahko živeli brez nas, naj le gremo stran, saj se bomo itak morali prvi zateči nazaj na Dunaj... No, pa božji mlini meljejo počasi ali stalno!

Polni zapanja.

Iz vseh krajev dobivamo poročila, kako se mišljenje ljudstva obrača vedno bolj na našo stran. Veliko so k temu pripomogli — nikar se nam ne čudite! — tudi nemški časniki, zelene knjižice in letaki, ki jih razširjajo nemškutarji. Saj nam ni treba čisto nič agitirati, čitaj samo kak nemški letak, kjer se Celovčani hvalijo, da imajo vsega dovolj, na to pa vzemi v roke kak nemški časnik iz Gradca ali Dunaja, kjer Nemci sami priznavajo, da je Avstrija prišla že čisto na kant in da mora njih prvi minister hoditi po svetu kruha beračit v Pariz, Prago in Belgrad.

Torej, dragi nemškutarji, če ste pametni, izpreobrnite se in stopite v naše vrste in dobri si bomo. Pa le hitro se premislite, dokler je še čas, sicer se sprimemo, da bo gorje! Kajti pri nas je korajža, pri vas je pa ni.

Nemška propoganda na Koroškem.

Nemška in nemčurska propaganda širi po Koroškem vsemogoče letake, tudi v slovenskem jeziku. Ves ta propagandni papir se odlikuje po neverjetni surovosti in prismojenih lažeh. Tako je izšel zadnji čas proti Jugoslaviji letak, okrašen z jugoslovanskimi

barvami, ki so bile seveda razvrščene popolnoma narobe. Pisec tega letaka je zmešal nekaj ričet, v katerem se hudobno in neumno napadajo sedanji predsednik dr. Žerjav, general Maister itd. Niti knezoškofa dr. Antona Bonaventure Jegliča ni pozabil pisec sramotiti. Da je dobro vsako sredstvo proti Jugoslaviji, priča to, da svetuje letak našim fantom na Koroškem, naj se oklenejo podkupljenega izdajalca Radiča na Hrvaškem in udarijo na Ljubljano. Odkod prihajajo ti nasveti proti našemu narodu, je vsemu svetu dobro znano. In zato se ta protijugoslovanska propaganda na Koroškem zastonj trudi.

Antanta kje si?

Blaž Olip, p. d. Polanc, kmet v Voglah (občina Medgorje), je bil dne 18. novembra preteklega leta v Celovcu. Da bi se mogel nemoteno vrniti domov, je šel k celovškemu okrajnemu glavarstvu in je prosil nekega uradnika — N. Unterlugauerja, — naj mu da legitimacijo. Unterlugauer pa je začel vpiti na našega moža in in ga zmerjati. Očital mu je, da je slovenski župan, in da mu ne da drugače legitimacije, kakor če priseže, da bo glasoval za Nemško Avstrijo. In res je moral Olip dvigniti tri prste desne roke in priseči, da bo oddal svoj glas Nemški Avstriji. (Seveda

Slike iz Celovca.

Po Božiču sem bil v Celovcu. Videl in slišal sem marsikaj, kar bo zanimalo tudi bralce „Korošca“.

I.

Na ulici sem srečal folksverovca Valentina Kapus iz Medgorja. Ta možakar se je posebno odlikoval, ko so folksverovci ropali in skrunili naše cerkve. Ko me zagleda, me ustavi in in me prav „zgrivano“ vpraša: „Ali imaš vsaj košček kruha, imam „morchunger“?“

II.

Na Silvestrov dan je čakalo pred tobačno tovarno kakih 20 do 25 delavk na ravnateljja. Ko je prišel ta iz pisarne, so ga uboge žene prosile, naj jim za božjo voljo preskrbi kruha, ker imajo doma lačne otroke. „Če nam ne preskrbite takoj kruha, bomo pometale svoje otroke v jezero!“

III.

Okrog 10. ure dopoldne sem stal pred pekarijo poleg (zraven) hotela „Moser“. Pred pekarijo je stalo vse polno ljudi. Vse vprek je kričalo: „Mir a halbs Labl, nur a halbs, bitt' schön!“ Pek je stal pred vratmi: bal se je, da bi mu ljudje vdrli v pekarijo. Zato jih je miril, kakor je vedel in znal: „Um Gottes Willen, drängts net so, ist doch ka Brot mehr!“

IV.

Ustavil sem se pred izložbo neke železne trgovine na kolodvorski cesti ter si ogledoval kotel za kuhanje žganja. Na listku je bila napisana cena: 1600 K. Medtem je pristopila lepo oblečena gospa in me je vprašala: „Kaj pa majete tako z glavo?“ Pogledal sem jo po strani, pa sem ji čisto odkritosrečno odgovoril:

„Pri nas vsi pravijo, da se dobijo taki-le kotli v Celovcu prav poceni; zdaj pa vidim, da to ni res: v Mari-

boru sem kupil ravno takega, pa sem dal zanj samo 1100 K!“

„Odkod ste pa doma?“

„Jaz sem iz cone A, in sicer imam svojo hišo blizu Velikovca.“

„Slišite, ali je res, da Jugoslovani tako preganjajo naše ljudi, kakor pišejo naši listi?“ — Moral sem se zasmejati, pa sem ji odgovoril:

„No, tuptatam so že katerega zaprli za par tednov, ampak samo take ptičke, ki so takrat, ko je bila cona A v nemških rokah, koga ubili ali pa ropali po cerkvah in pri Slovencih.“

„Ali imate v coni A tudi karte za živež?“

„Ne, gospa, teh pa pri nas ne poznamo več!“

„Pri nas v Avstriji pa imamo vse polno kart, le to je vrag, da na te karte nič ne dobimo. Že pred enim mesecem smo se tolažili (troštali), da pridejo zopet Jugoslovani v Celovec in da nas bodo rešili stradanja, pa jih še vedno ni!“ (Dalje prihodnjic.)

taka prisiljena prisega nič ne velja!) Da se je to res zgodilo, so potrdile priče, ki so to videle in slišale. —

Da to ni edini tak slučaj, si lahko mislimo! Če silijo Nemci na tak način naše ljudi iz cone A, da bi glasovali za falirano Avstrijo, kako morajo šele postopati z našimi ljudmi, ki so v coni B! In antantna komisija v Celovcu? „Ne vidi nič, ne sliši nič, kot b'la bi mrtva stvar!“

Prav se mu godi!

Možje, ki so imeli v zadnjem času priliko govoriti v Mostiču z Mežnarjevimi Zepijem iz Sv. Štefana, pripovedujejo, da je naš „junak in koroški mučenik“ Glačnik zelo pobit in obupan. In zakaj je ta „ravbarhaptman“ tako pobit? Smolo ima! Prej je vedno farbal Nemce, da pride Velikovec pod Nemško Avstrijo. In Nemci so mu verjeli. Zdaj pa, ko nemški listi že sami pišejo, da je cona A za Avstrijo izgubljena in da je tudi cona B v nevarnosti, je izgubil naš Glačnik ves kredit. In to možakarja strašno boli! Pa še nekaj ga boli! V Velikovcu so ujeli njegovega adjutanta Homerja, ki je razširjal po velikovškem okraju avstrijske letake. Žalosten je pa tudi zato, ker je prišel ob svoje posestvo, ki je zdaj zanj še manj vredno kakor fajfa tobaka. Na Mostiču ima nekaj pomagačev in s temi še vedno hujska zoper Jugoslavijo. Pa ne iz prepričanja, ampak zato, da nekaj zasluži. Od „lufta“ je pač težko živeti! Kaj bi dal, ko bi se smel vrniti v svoj domači kraj, da bi si s poštenim življenjem opral svojo grešno dušo! Pa po smrti ne pomaga noben kes, nobena grevenga. Še na sodnji dan bodo ljudje s prstom kazali za Glačnikom: „Ali ga vidiš, izdajca naroda in domovine?“

Gospodarske novice.

Mednarodna konferenca.

Še ta mesec pridejo v Trst zastopniki Jugoslavije, Čehoslovaške in Italije. Posvetovali se bodo o raznih trgovskih vprašanjih.

Koliko smo pridelali tobaka?

Lani je Jugoslavija pridelala 16 milijonov kilogramov tobaka. Doma se ga bo porabilo kakih 8 milijonov kg; ostanek — kakih 900 vagonov — se bo prodal v druge države.

Pomanjkanje mesa.

Na Angleškem so v resnih skrbeh, ker žuga pomanjkanje mesa. Za tekoče leto bi Evropa potrebovala tri milijone ton uvoženega mesa, pa ga ne bo toliko. Seveda, mesa primanjkuje na Angleškem, Francoskem, v Italiji in v nekaterih drugih državah, ki so navezane na uvoz iz izvun-evropskih dežel. V Jugoslaviji pa imamo mesa dovolj ne le za lastno potrebo, temveč ga lahko še izvažamo v velikih množinah, kakor tudi vse poljedelske pridelke, kar je naša sreča, ker najbolje izhajajo one države, ki jim živil ni treba kupovati v tujini.

Dopisi.

Božji grob. Vrnil se je iz begunstva Stefan Uranšek, ki je živel do sedaj pri folksverovcih v St. Pavlu. Bil je menda pri trenu. Sedaj pa se mu je zluštalo jugoslovanske pogače. Kdo mu je dal dovoljenje za prekoračenje demarkacijske črte, ni znano. Opozarjamo na to naše oblasti! Čudno pa je, da ni ostal tam v blaženi Avstriji, ko je vendar tam vsega dosti! Zakaj neki hodi sem k nam! Mi pa že sedaj opozarjamo Stefana, da naj nikar ne hvali Avstrije in nikar ne agitira, ker sicer bomo kmetje šanu obračunali z njim! Nič več ti ne vrjame in nočemo biti več tvoji in Pavličevi podrepaniki!

Kotmara vas. (Kurja novica.) Koncem leta se je v naši državi seštel domača živina. Vsak dober gospodar mora vedeti, koliko ima premoženja, in tako tudi država. Pa glej, nekdo si je izmislil da je treba plačati eno krono „veče“; in to je šlo potem od ust do ust, čez hribe in doline. In krona, krona, pa krona je cinglala, da bi jih bilo že najmanj en milijon, če bi se delale z jeziki. Konec besedi pa je napravila gospodinja, ki se je odrezala: „To je kaj! Kura znese eno jajce in večja je plačana!“ S tem je tudi konec te kurje novice!

Iz zgornjega Roža: (Za naše neverne Tomaže, ki se vedno hočejo k Nemški Avstriji).

Uradnik iz Nemške-Avstrije piše svojemu sorodniku v Rož:

„Kako se nam godi! Gorje, ti rečem! Nastavljen sem kot uradnik in imam 570 K mesečne plače. Bil sem dva meseca bolan, sedaj so bolni štirje otroci na „hungertifusu“. 1 kg masti stane 120 K, 1 kg govejega mesa 44 K, 1 kg (!) drv 70 vin., 1 doza kons. mleka 28 K, 1 jajce 3—5 K, 1 kg sladkorja 15—28 K. Premoga ne dobimo, drva nas stanejo na dan 10 K. Krompirja še letos nismo videli; pravijo da stane 1 kg 5—6 K. Kar dobi „Ernährungsamt“ krompirja, je vse gnilo in se mora zvrniti v Muro.

Izračunaj, koliko porabimo pri tej draginji na dan, potem si tudi lahko predstavljaš našo bedo. Bil sem zmirom dober človek in resnično nisem zaslužil na svoja stara leta tolikega trpljenja.

Obrnil se bom na jugoslovanski konzulat, da mi dovoli potovanje v Rož. Tudi bom prosil dovoljenja, da bom smel vzeti iz Jugoslavije živil s seboj. Kakor sem izvedel, jugoslovanski konzulat to rad dovoli. Ako dobim dovoljenje, pridem o Božiči z otroki k tebi. Prosim te, pripravi mlin (!) in dobro zabeljen koruzen močnik in fižol.“

To je beda, kakoršnje mi v Jugoslaviji ne poznamo. Vendar se najde dosti nezadovoljnežev, ki pri polnem želodcu še kričijo „lačni smo“. „Ptičjega mleka“ seveda tudi v Jugoslaviji ni. Priporočamo naši vladi, da pošlje vse nezadovoljneže za 14 dni na letovišče v Nemško Avstrijo, potem bo srečala vse pamet.

Mali Šent Vid. V Malem Št. Vidu in Trušnjah se je priredila za šolsko mladino božičnica. Prvi Božič v Jugoslaviji se je za naše otroke izvrstno obnesel. V Stari Avstriji se ni nihče

spomnil slovenskih šolskih otrok. Starši in deca so z veseljem gledali darila, ki jih je Jezušček prinesel v Jugoslaviji. Spomnil se letos ni le bogatinov in grofov, radodaren je bil tudi nam.

Črna. Tudi pri nas pridno beremo. Knjižnica obstoji že eno leto ter šteje 202 knjigi, in sicer 151 knjig za šol. mladino in 51 za odrastle. Nabralo se je 815 K 21 v, izdalo pa 789 K 12 v, ostane še 26 K 9 v. Knjig se je izposodilo 720, in sicer otrokom 511, odrastlim 209 knjig. — Srčna hvala vsem, ki so dali knjige in denar, posebno pa g. svetniku Cihelku v Mežici. Prosi se še nadaljne pomoči.

Solska knjižnica v Črni.

Vogrče. Iz Vegrč še, dragi „Korošec“, menda nisi dobil nobenega poročila. Če misliš, da smo tu sami zaspanci, se motiš. Tudi mi se gibljemo. V nedeljo, dne 14. decembra m. l. smo imeli shod, na katerem smo od g. Razgorška slišali dosti lepega o različnih gospodarskih vprašanjih. Na Novo leto pa so nam naša vrla dekleta priredila lepo igro „Dve materi“, ki nas je ganila do solz. Z uma svitlim mečem se borimo še naprej za pravi napredek in blagor domovine.

Žel. Kapla. Vsi oni mladeniči in mladenke, pa tudi možje in žene, ki se hočete naučiti to zimo branja in pisanja, zglasite se do 20. t. m. pri g. nadučitetju. On vas bo poučeval v tem vsako nedeljo in praznik v šoli po sv. maši brezplačno. Nikdo naj se ne sramuje, saj se moramo vsi učiti, dokler živimo. Pridite vsi, verjemite, da vam ne bo žal!

Grebinj. Dne 14. decembra je bil sklican občni zbor kmetijske podružnice. Prihitelo je od blizu in daleč veliko kmetovalcev, posebno še zato, ker je prvič predaval o kmetijstvu g. Anton Šega, vodja kmetijske šole. Jasno je, da ima naš kmet obilo zanimanja do kmetijstva sploh. K novoustanovljeni kmetijski podružnici je pristopilo že 43 članov. V odbor so bili soglasno izvoljeni sledeči gg.: predsednik Krištof Avgust, p. d. Tozarnik, preds. namestnik Nedved Ivan, p. d. Gole, blagajnik Potočnik Matija, p. d. Hübler, tajnik Anton Musič naduč., odborniki Čas Stefan, p. d. Soj, Sivec Gregor, p. d. Wunder, Hudelist Franc, p. d. Harišnik, Dertnik Florijan, p. d. Gradišnik, Messner Josip, p. d. Walcher, Unterberger Josip, pek, Tunčič Tomaž, p. d. Trof in Slifnik Primož, p. d. Drjon. Dal Bog, da bi mlada kmetijska podružnica prinesla našemu dobremu kmetu zaželjenega sadu!

Vobre. Dne 11. t. m. na večer je minilo leto dni, obkar smo morali na višje povelje zapustiti Grebinj. Težko nam je bilo pustiti nemškim roparjem toliko naših zavednih ljudi. Na Dobravi smo se ustavili in postavili straže. Iz Vober smo čuli krič in ropotanje vozov. Bila sta to „generala“ Glačnik in Morak s pijanimi hlapci, ki so zbirali armado „lačenbergerjev“. Drugo jutro smo izvedeli, da je „general“ Zepej dal zapreti g. župnika Ebnerja, ki je hotel maševati v St. Stefanu, in da je pretil z zaporom tudi ljudem, ki so hoteli v cerkev. Smililo se nam je ubogo ljudstvo, komaj smo čakali na povelje, da napademo Vobre. Pa ni ga bilo. Žal mi je še danes,

da nismo na svojo pest vkorakali v Vobre. Veliko gorja bi bilo ostalo prihranjenega, našim ljudem, Zepej bi bil pa lahko ostal doma. Sedaj se je že preveč navadil na generalsko čast in revež ne ve misliti ničesar drugega nego na to, kako bi preganjal Stajerce, Kranjce, Primorce in Korošce. Kaj ne, luštno je bilo jezdit šimelna, rekvirirati in krasti meso in mošt in preganjati Slovence? Stradati na Brücklnu in prositi vsak dan Nemško Avstrijo za kos kruha, je nekaj čisto drugega. Zepej ima pa zmiraj polna usta ljubezni do Slovencev, seveda sedaj, ko mu gre slaba; dokler je bil pa „general“, jih je pa zapiral pobijal in ropal. Ja, ja, g. Klančnik, z vojsko pač ne gre tako. Za generala je treba druge pameti, ko je Vaša. Kmet naj ostane kmet. Če se Vam pa še kdaj zljubi komedije, si je pa privoščite o pustu, ko je šemam vse dovoljeno, in tedaj Vam ne bomo zamerili.

Dnevne novice.

Proti pijančevanju.

Protialkoholni oddelek pri poverjeništvu za socialno skrbstvo v Ljubljani nadzira po možnosti izpolnjevanje vladne naredbe za omejitev alkoholizma, zlasti pa posveča svoje delo v korist svojcev pijancev. Urad skrbi za pivce same s tem, da jih skuša s pomočjo dobrohotnih oseb, društev itd. pridobiti, ali če drugače ni mogoče, postavnim potom prisiliti k zmernemu in dostojnemu življenju.

Tatvine in ropanja po cerkvah se zelo množe po Nemškem Koroškem. Ropajo tudi svete posode. V Šmartinu pri Beljaku so napravili veliko škodo, istotako v Št. Rupertu pri Beljaku in po vsej okolici Št. Vida.

Darilo. G. Anton Pernat, gostilničar v Meži, je daroval 50 K za uboge šol. otroke in 50 K tukajšnji „Čitalnici“. Žal, da nima posnemovalcev! Smelo trdimo, da je to edina slovenska gostilna v Dravogradu in Meži, drugod je samo nemškutarjenje in zabavljanje. Vsem zunanjim gostom toplo priporočamo to gostilno, posečanje drugih gostilen je naroden greh. Kdor nas podpira, tega bomo tudi mi. To naj si zapomnijo nekateri gostilničarji, ki so le takrat „narodni“, kadar jim gre za njihov žep.

Smrtna kosa. Za grižo je umrlo na Suhi letošnjo jesen 9 šolarjev, in sicer; Peter Borštnar, Martin Vrbrnjak, Avgust Srenc, Feliks Borštnar, Pavla Ferra, Marija Hlevnik, Greta Borštnar, Rozalija Krop in Roza Hribernik.

Sv. Jakob v Rožu. Iz Amerike se vračajo naši vrli rojaki. Dospeli so v domovino: Nagele Filip, p. d. Toni, Sitar Valentin, p. d. Krajevc, Korajman Miha, p. d. Hafner in Serajnik Franc p. d. Safran. Na potovanju je še mnogo naših rojakov.

Politične novice.

General Segre odstavljeno.

Znani laški general Segre je bil s svojo komisijo na Dunaju. Bil je sovražnik naše države in nam je sku-

šal škodovati, kjer je le mogel. Zdaj pa poročajo listi, da ga je laška vlada odstavila; obenem je bilo odpoklicanih več njegovih častnikov. S čim so se pregrešili Segre in njegovi oficirji, še ni znano.

Veliki nemiri na Bolgarskem.

Zaradi draginje in lakote so nastali na Bolgarskem veliki nemiri. V nekaterih krajih je prišlo do spopada med vojaki in prebivalstvom. Govori se, da je več ko sto oseb mrtvih in ranjenih. Sofijo, glavno mesto Bolgarskega, je zasedlo vojaštvo.

Mirovna konferenca in Jugoslavija.

Mirovna konferenca se peča zdaj z našim vprašanjem. Posvetovali so se posebno z našimi zahtevami glede Reke in Jadranskega morja in z raznimi gospodarski vprašanji. Madžarom so ukazali, da morajo našo državo zalagati s premogom, dokler se ne določi, čigavi da bodo rudniki v okolici Pečuha.

Lahi zapuščajo tudi Dalmacijo.

Listi pišejo, da so Lahi začeli zapuščati tudi Dalmacijo. — Kakor je znano, je Dalmacija naša, a bi jo Lahi radi imeli. Seveda bi jo nam morali vzeti le z orožjem v roki. Tega so se pa Lahi vendar premislili. Z nami ni dobro črešenj zobati! To naj pomislijo tudi tisti, ki želijo, da bi prišli con A in B pod Avstrijo.

Iz ženske organizacije.

„Žensko društvo za Rikarjo vas“ uprizori dne 18. prosinca ob 2. uri popold. v Št. Primožu v Podjuni veseloigro

„O ta Polona!“

Razen igre, deklamacije, govor, petje s spremljevanjem citer in pevskega zbora društva „Danica“. Prebitek je namenjen osiroteli deci.

K obilni udeležbi vabi odbor.

Naše prireditve.

Žel. Kapla. Dne 18. januarju bo imela kmetijska podružnica takoj po drugi maši zborovanje, in sicer pri Kolerju. Ta dan se vpisujejo tudi novi udje. Razstavljen bo kmetom v pogled pravi Žnidaršičev panj. Kmetje in kmetice, pridite v obilnem številu!

Poslano.

Kakor stekel pes se zaletava v Štimcah neki temni element v mojo osebo, hoteč me pred javnostjo razkrinkati kot „moralno inferiornega“ Meni dobro znanega dopisuna imenujem očitnega lažnika, dokler se ne upa nesramnih trditve podpisati s svojim imenom ter jih podpreti s spričanimi dejstvi. Zato ga kličem na odgovor.

1. Kdaj sem bil na „agitacijskih potovanjih“ in kdo me je takrat slišal imenovati nemški narod „moralno inferioren“?

2. Imenujte mi vsaj eno izmed tistih „kravjih dekel, ki naj bi jih bil jaz po hlevih zalezoval“!

3. Kateri ste tisti „dve dekleti, ki sta bili po Vaši trditvi pred nekaj dnevi od mene hudo nadlegovani“?

4. Kateri vladni organ Vam potrdi, da sem „Lannerjeve“ aretacije in internacije jaz povzročil?

5. Pokažite mi dekret, s katerim sem bil od škofijstva od tu prestavljen! Vsakdo ve, da sem se takrat Lannerjevimi grožnjami, ki mi je kot „veleizdajalcu“ pretel s silo, sklicevaje se na pomoč posvetnih oblasti, začasno prostovoljno umaknil.

6. Ali se upate dokazati, da oni slučaj iz septembra 1918 ni bil od gotove ribniške klike aranžiran in nalašč v to insceniran, da bi se me ujelo v zanjko? Da hudobnega namena tiste zvičajne ženske nisem pravočasno spoznal, ampak njenim lažnim besedam, nič hudega sluteč, verjel, je moja edina krivda, ki jo očitno priznavam. Da pa je to, kar pišete o moji obleki in o udarcih, gola laž, dokažem lahko z zanesljivimi pričami. Sploh pa tu vsakdo ve, da „Štimce“ o Slovencih še niso pisale resnice, in da je oni slab narodnjak in še slabši duhovnik, katerega ta „cunja“ hvali.

Hodiše, 28. decembra 1919.

Dr. Zdravko Mörtl.

Ženitvena ponudba.

Vdova, šivilja, stara 30 let, z enim otrokom, se želi poročiti s poštenim delavcem. Samo resne ponudbe pod „šivilja“ na upravnishstvo „Korošca“.

Podpisanec naznanjam slavnemu občinstvu, da sem v Velikovcu v Zgornji poštni ulici, in sicer v hiši g. Lasnika otvoril

mesarijo

ter se priporočam za obilen obisk.
S spoštovanjem

Karel Piliš,
mesar.

Oglas.

V Vetrinju se proda 400 kubičnih metrov smrekovih in borovih hlobov, zloženih na kupe v gozdu, pol ure od železniške postaje. Ponudbe do 15. januarja 1920 na upravo Lichtenstein v Rožeku, Koroško.

Prodaj ali zamenjam

HIŠO

v Borovljah, v kateri se nahajata dobro vpejlana trgovina in gostilna s poljem, z gozdom, živino in opravo. Josip Renko, Borovlje.

Ženitvena ponudba.

Čez 25 let stara, inteligentna gospodjčna, ki zna dobro šivati in razume vsa kmetijska dela ter ima primerno premoženje, se želi v svrhu ženitve seznaniti z večjim posestnikom ali uradnikom. Le resne ponudbe na upravnišstvo „Korošca“. Tajnost zajamčena!

Službe išče

trgovski pomočnik,

star 24 let, zna popolnoma slovensko in nemško in je izvežban v trgovini s špecijskim in z manufakturnim blagom. Ponudbe na upravnišstvo „Korošca“.

HLAPEC,

24 let star, išče službe pri poštenem gospodarju, in sicer h konjem.

ŠIVALNI STROJ

za črevljarje (Zylinder-Schuhmacher-Nähmaschine) Dürkopp, ki še prav dobro gre, proda poceni Franc Bajde v Lači vasi pri Pokrčah.

Mariborska eskomptna banka,

podružnica Velikovec,

Glavni trg št. 37.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.
 Dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.
 Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju.
 Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
 Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje.
 Eskomptira trgovske menice.
 Daje pojasnila vsak čas brezplačno.
 Blagajna je odprta od $\frac{1}{2}$ 9.—12. in 15.—16. ure (3.—4. ure popoldne).

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20-50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpušča je. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Občinski tajnik,

sposoben slovenskega in nemškega uradovanja, se sprejme takoj. Plača po dogovoru. Ako bi bil obenem tudi

organist in mežnar,

ima tudi prosto stanovanje. Dopise na Občinski urad Vetrinj pri Celovcu, Koroško.

Konjsko žimo in ščetine

kupuje v vsaki množini in najbolje plačuje A. Mičej, ščetar, v Št. Vidu (Podjuna-Koroško).

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verizic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

RAZPIS.

V velikovškem okraju je popolniti 14, v borovljskem pa 3 mesta cestarjev z mesečno plačo 60 K. pravico do 8 štiriletnic po 6 K, in nagrado za službeno stanovanje v letnem znesku 100 K za one, ki niso nastanjeni v državni cestarski hiši.

Dokler velja naredba o draginjskih dokladah, se izplačujejo te po določenih naredbe z dne 28. junija 1919 št. 575.

Pravilno kolekovane prošnje za ta mesta je vložiti pri gradbenem ravnateljstvu za Slovenijo v Ljubljani (Turjaški trg št. 1) ali pa pri vodstvu dotičnega stavbenega okraja do dne

31. januarja 1920.

Prošnji je treba priložiti:

1. rojstni (krstni) in domovinski list;
2. spisi o dovršeni vojaški službi;
3. uradno zdravniško spričevalo o telesni sposobnosti za cestarsko službo;
4. izpričevalo o nramnosti;
5. dokazilo, da je prosilec vešč slovenščine v besedi in pisavi.

Mesto se podeli definitivno po enoletnem zadovoljivem službovanju, onim pa, ki so v cestarskih poslih že izvežbani, takoj ob imenovanju.

Prosilci, izurjeni v kakšni stavbeni obrti, nadalje oni, ki so bili že pri vzdrževanju cest zaposleni kot stalni delavci, in vojni invalidi, ki so sicer sposobni za tako službo, imajo prednost pri podelitvi izpraznjenih mest.

V ostalem pa si gradbeno ravnateljstvo glede podelitve služb pridržuje prosto roko. V LJUBLJANI, dne 24. decembra 1919. **Gradbeno ravnateljstvo.**

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, buk)ov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

V MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.